

а1

д'Орлеан, Лианард дьо Хелезъм. Загуби почти всичките си земи, като задържа само Константинопол и Адрианопол. В ръцете на Никея паднаха един след друг: Ниманин, Ленциана, Хариорос, Троада. Флотата на Ватаци завзе Лезбос, Самос, Хиос, Икария и опустоши Галиополи, заедно с цялото крайбрежие на Пропонтида. А в това време Тодор Комнен, с помощта на деспот Слав, слеза по долината на Хебъра, завзе Мосинопол, Ксанти, Грасиана, после отново се изкачи нагоре, взе Дидимотихон и спря най-накрая пред стените на Адрианопол, където разбунтуваните против своя латински удурпатор гърци, бяха извикали на помощ войските на Иоан Ватаци.

И стана това, което бе за очакване.

Латинците не влизаха вече в сметката. Един пред други заставаха като смъртни врагове - двама гръцки императори, еднакво жадни за престола на Света София. *Ватаци и Комнен.*

12.

Главните чърти на стенописа бяха вече изтеглени с въглен, връз позасъхналия пласт добре изгладена и уравнена мазилка от вар и мраморен прах. Майсторът Драган прегледа още веднъж внимателно: да не би от долния пласт, който бе по-груб и по-дебел да личат части от сламка, или по-едри камъчета, или парченца от тухла. След това покри с бърза скица празните бели места. За по-тъмните места мозайката си послужи с тъмносиво, а за по-светлите с портокалово-червено. И за да не засъхне подложката, почна бързо да реди кубчетата, като сверяваше стенописа с рисунката, която бе поставил до себе си.

Шаръците, негови ученици, чевръсто му помагаша, като му подаваха това, което той изискваше с бърза заповед:

- Десет от жълт мрамор! Колкото лешник големи! Десет от бял мрамор! Седем-осем малиново червени! Няколко зелени от печена гли-